

УДК 061.27(477.46)

Т.Д. Чубіна

**ФОРМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ДІЯЛЬНОСТІ
БЛАГОДІЙНОГО ФОНДУ ІМЕНІ ПРОФЕСОРА МИКОЛИ БУШИНА
«ІСТОРИЧНА СПАДЩИНА» В КОНТЕКСТІ
ВІТЧИЗНЯНИХ ТРАДИЦІЙ МЕЦЕНАТСТВА**

Ця стаття присвячена діяльності Благодійного фонду імені професора Миколи Івановича Бушина «Історична спадщина», створеного 2005 року в Черкаській області. Метою Фонду є об'єднання зусиль істориків України в сприянні формуванню демократичної правової держави, підвищенню ролі й авторитету історичної справи в суспільстві та державі, в підтриманні розвитку історичної діяльності, захисті та підтримці вчених-істориків, поширенні традицій української історичної справи, сприянні розвитку і поглибленню міжнародних зв'язків істориків.

Ключові слова: *благодійність, фонд, історія, премія, підтримка, вчений.*

Питання благодійності в Україні тривалий період замовчувалося, а сама благодійність розглядалася тенденційно й упереджено. Але останнім часом історія благодійного руху привертає дедалі більшу увагу істориків, оскільки благодійність залишається важливим аспектом громадського життя та відносин між державою і громадянським суспільством.

Унікальний благодійний осередок функціонує на Черкащині [12]. Учні професора М.І. Бушина на підтримку історичної науки та істориків Черкащини створили Благодійний фонд «Історична спадщина», визначивши його засновником свого наукового керівника.

Відкриття Благодійного фонду імені Миколи Бушина «Історична спадщина» відбулося 19 грудня 2005 року в Черкаському державному технологічному університеті [9; 10].

Звертаючись до своїх учнів при врученні посвідчень членів Благодійного фонду імені професора Миколи Бушина «Історична спадщина» 19 грудня 2006 року (в день першої річниці фонду), Микола Іванович наголошував на тому, щоб його учні в першу чергу завжди залишалися людьми та відданими науці: «Глибокоповажні мої учні! Я хочу сказати Вам наступне. Мене зараз переповнює радість від того, що в мене такі завзяті, добрі та співчутливі учні! Радість, яку не кожен може відчувати! Радість, яка надихає на нові звершення в науці! Радість, якою не кожен учений може похвалитися! А чому? А тому, що в них немає таких талановитих, завзятих, працелюбних учнів, як у мене...

Вважаю, що крім того, що Ви є вченими, мої дорогі вихованці, Ви повинні бути ще й гідними громадянами своєї Батьківщини. Без гонору, без презирства до інших, без зазнайства та надавати допомогу тим, хто її потребує...

Хочу звернути Вашу увагу на наступне: історія любить правду, а не марнослів'я! Запам'ятайте, запам'ятайте і ще раз, запам'ятайте!

Думаю, що голова та члени комітету Благодійного фонду ніколи не допустять непорозуміння з призначенням премій Благодійного фонду.

Візьміть за правило – в науці ніколи не розслаблятися. Якщо Ви розслабитесь, то все може зійти нанівець.

Ви завжди повинні бути незадоволені тим, що вже зробили в науці й завжди прагнуть зробити ще більше. Тоді буде гарна робота...

Чим довше я живу, тим більше розумію, що дуже мало зробив для своєї Батьківщини та її народу.

Мої дорогі учні! Ми повинні направляти свої зусилля не на пустослів'я, а на те, щоб приносити користь у науку, у всі справи, які покликані творити добро та радість. Користь заради процвітання нашої незалежної держави - України!

Сподіваюсь, що ви все своє життя будете наслідувати ці слова...» [12].

Традиційним уже стало привітання Миколи Івановича Бушина його учнями з Днем Святого Миколая (19 грудня). Адже саме цей день вважається відправною точкою в діяльності Благодійного фонду.

Автор статті ставив за мету ознайомлення широких наукових кіл із діяльністю Благодійного фонду «Історична спадщина», залучення до співпраці колег-істориків, обмін досвідом.

Нині, коли наша держава проходить період свого становлення, особливої ваги набуває неупереджене вивчення історичного досвіду України. Але саме на цьому етапі, в умовах помітної руйнації ціннісних орієнтирів тоталітарної доби і формування нових концептуальних підходів до аналізу історичних процесів та явищ, стоїть проблема запобігання новим кон'юнктурним оцінкам, хибним напрямкам у наукових дослідженнях.

На сучасному етапі розвитку методологічний плюралізм повинен стати головним теоретичним постулатом історичних досліджень. Підхід до історії як до суспільного явища дозволяє застосовувати загальну методологію дослідження.

Благодійний фонд імені професора Миколи Бушина «Історична спадщина» (надалі – Фонд) є місцевою благодійною організацією, створеною на засадах законності, гуманності, добровільності, гласності та самоврядування. Діяльність Фонду поширюється на територію Черкаської області.

Засновником Фонду є український учений-історик, доктор історичних наук, академік Української академії історичних наук, професор Бушин Микола Іванович [1; 2; 15].

У своїй діяльності Фонд керується Конституцією України [16], Законом України «Про благодійництво та благодійні організації» [3], іншими законодавчими актами України та Статутом [14].

Фонд є неприбутковою благодійною організацією, набуває прав юридичної особи у встановленому законом порядку, має самостійний баланс, рахунки в банківських установах у національній та іноземній валюті, круглу печатку зі своїм найменуванням, ідентифікаційним кодом і символікою, бланки та інші реквізити.

Фонд має право залучати до роботи в ньому фахівців у галузі історії України, всесвітньої історії, педагогіки, психології, філології, мистецтва, журналістики та ін.

Присвоєння премії та вручення пам'ятної відзнаки Фонду (настільна медаль і нагрудна пам'ятна медаль) імені професора Миколи Івановича Бушина є колективним визнанням особистих заслуг ученого в розвитку науки й освіти. Окрім офіційного визнання наукових досягнень ученого, його особистого внеску в підготовку кадрів, присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина має на меті заохочення науковців-істориків до плідної діяльності на користь України і спрямування на раціональне використання досвіду старшого покоління.

Рішення щодо присвоєння премії Фонду приймається Комітетом і набуває чинності з моменту його затвердження Головою Комітету.

Премія імені професора Миколи Івановича Бушина присвоюється Комітетом одному вченому-історикові за видатний внесок в історичну науку [14] один раз у рік – 10 березня. Перша премія імені професора Миколи Івановича Бушина була вручена в рік його 70-річчя (2008 рік). На сьогоднішній день розмір премії становить 12 тис. грн [8; 13]. Лауреатові також вручається диплом, срібна нагрудна та срібна настільна медалі. Вага нагрудної медалі 20, а настільної – 50 грамів. Уже вручено шість премій Фонду.

Кандидатів на присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина висувають учені ради вищих навчальних закладів до першого січня кожного року. Пропозиції повинні мати конкретний характер і бути документально підтвердженими (матеріали подаються в письмовому вигляді).

Рішення щодо присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина приймається таємним голосуванням і вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало 80% членів Комітету. У випадку недосягнення консенсусу премія в цей рік не присвоюється.

Підставою для висунення кандидатів на присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина можуть бути такі досягнення вчених виключно у сфері історії України:

- підручники, посібники та інша наукова або навчальна література з грифом Міністерства освіти і науки України, навчальних та/або наукових органів та відомств інших країн, у тому числі іноземною мовою;
- наукові статті, надруковані лише у фахових виданнях (не менше десяти) з однієї наукової проблеми;
- монографії та/або інші наукові роботи;
- підготовка кадрів вищої кваліфікації (докторів та кандидатів наук);

- створення авторських фільмів або участь як наукових консультантів у створенні документальних, хронікально-документальних фільмів та художніх кінострічок на історичну тематику [14].

На першому етапі до Комітету з присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина входять тільки особи, які під його керівництвом здобули вчене звання і не заплямували ім'я вченого, а також колеги, які працюють (працювали) з ним на кафедрі історії України Черкаського державного технологічного університету.

Комітет із присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина затверджує «Положення про премію імені професора Миколи Івановича Бушина» [11] й ухвалює рішення щодо присвоєння цієї премії на засіданні Комітету Фонду.

Ті особи, які здобули вчене звання під керівництвом Миколи Івановича Бушина і заплямували ім'я вченого, не можуть бути представлені до премії.

Якщо дозволить матеріальний стан Комітету з присвоєння премії імені професора Миколи Івановича Бушина, планується порушити питання перед Кабінетом Міністрів України щодо запровадження цієї премії в масштабі всієї України.

Метою Фонду є об'єднання зусиль істориків України в сприянні формуванню демократичної правової держави, підвищення ролі й авторитету історичної справи в суспільстві та державі, сприяння розвитку історичної діяльності, захист та підтримка вчених-істориків, поширення традицій української історичної справи, сприяння розвитку і поглибленню міжнародних зв'язків істориків.

Фонд ставить перед собою такі завдання:

- сприяти розвитку демократичних засад діяльності історичної справи, удосконаленню її організаційної структури, підвищенню престижу професії, створенню належних умов для активної професійної та громадської діяльності, впровадженню науково-технічних засобів у роботу науковців;

- вносити пропозиції до органів влади та управління;

- забезпечувати захист законних інтересів та підтримку вчених-істориків;

- сприяти підвищенню кваліфікації й обміну досвідом роботи істориків, вивчати й узагальнювати практику історичної справи, забезпечувати вчених-істориків виконавчими актами і нормативними матеріалами, методичною літературою;

- розробляти і поширювати норми професійної етики;

- сприяти науковому розробленню питань, а також усуненню недоліків, пов'язаних із діяльністю істориків;

- співпрацювати з Інститутом історії України НАН України;

- нагороджувати особливими преміями за вагомий внесок у розвиток історії України;

- розвивати міжнародні зв'язки, обмін професійним досвідом, співробітництво з різними міжнародними організаціями.

Для виконання статутних завдань Фонд:

- організовує наукові конференції, науково-методичну роботу, обмін досвідом роботи істориків;

- має друковані та інші інформаційні органи Фонду, провадить видавничу діяльність;

- вивчає історичний досвід інших країн та розвиває різні форми міжнародних контактів;

- устанавлює нагороди і заохочує вчених-істориків за активну роботу, вносить у встановленому законом порядку пропозиції стосовно представлення вчених-істориків до державних нагород, почесних звань;

- може провадити необхідну господарську та іншу комерційну (в тому числі зовнішньоекономічну) діяльність шляхом створення госпрозрахункових установ, організацій зі статусом юридичних осіб, заснування підприємств, навчальних закладів, а також утримання оздоровчих та інших соціальних об'єктів.

Фонд здійснює благодійну діяльність у формах, обумовлених ст. 16 Закону України «Про благодійництво та благодійні організації» [3].

Здійснення Фондом благодійної діяльності у вигляді надання конкретних послуг (виконання робіт), що підлягають обов'язковій сертифікації або ліцензуванню, допускається після такої сертифікації або ліцензування в установленому законодавством України порядку.

З метою здійснення благодійної діяльності Фонд має право:

- самостійно вирішувати питання про надання благодійної допомоги її набувачам, використовувати цільові пожертвування, що подаються благодійниками на реалізацію благодійної програми згідно з умовами цього пожертвування;

- утворювати відповідно до законодавства України свої відділення, філії, представництва;

- об'єднуватися в спілки, асоціації та інші об'єднання, що створюються на добровільній основі та сприяють виконанню статутних завдань;

- обмінюватися інформацією та спеціалістами з відповідними організаціями зарубіжних країн;

- організовувати збір благодійних пожертвувань і внесків від фізичних та юридичних осіб, іноземних держав та міжнародних організацій;

- постійно визначати форми, об'єкти, суб'єкти та обсяги благодійної допомоги;

- відкривати рахунки в національній та іноземній валютах в банківських установах;

- засновувати засоби масової інформації, підприємства й організації, провадити видавничу діяльність;

- бути членом інших благодійних організацій;
- мати власну символіку, яка підлягає державній реєстрації в порядку, визначеному Законом України «Про об'єднання громадян» [4] для реєстрації символіки об'єднань громадян;

- захищати свої законні інтереси і законні інтереси громадян у державних та громадських органах;

- популяризувати своє ім'я (назву), символіку;

- мати інші права згідно із законодавством України.

Фонд може приймати на себе, відповідно до укладених ним договорів, виконання будь-яких цивільно-правових зобов'язань, якщо це не буде суперечити положенням Статуту та чинному законодавству.

Контроль за діяльністю Фонду, в тому числі й порядком використання ним майна і коштів, призначених для благодійної допомоги, здійснюється органами виконавчої влади відповідно до їх компетенції. Засновник та працівники Фонду не мають права отримувати матеріальних переваг і додаткових коштів у зв'язку зі своїм становищем у цьому Фонді.

Вищим органом управління Фонду є збори.

До виключної компетенції зборів Фонду належить:

- затвердження статуту Фонду;

- внесення змін та доповнень до нього;

- затвердження виконавчого та контрольного органів;

- затвердження благодійних програм;

- визначення основних напрямів діяльності Фонду;

- прийняття рішень про реорганізацію та ліквідацію Фонду.

Виконавчим органом Фонду є Комітет. До Комітету Фонду входять тільки особи, які під керівництвом Миколи Івановича Бушина здобули вчене звання і не запламували його ім'я, а також його близькі колеги й учні. Члени Комітету можуть бути замінені у зв'язку з вибуттям. Обрання нового члена відбувається на засіданні Комітету таємним голосуванням. Член Комітету може бути звільнений за діяльність, що суперечить принципам Фонду, за це мають проголосувати 2/3 членів Комітету [14].

Комітет Фонду здійснює:

- прийняття рішень щодо присвоєння премії та медалі імені професора Миколи Івановича Бушина;

- затвердження «Положення про премію імені професора Миколи Івановича Бушина» [11];

- затвердження планів його діяльності на рік та звіти про їх виконання;

- створення філій, відділень, представництв Фонду, затвердження їхніх положень;

- затвердження символіки;

- прийняття рішень про вступ до спілок, асоціацій та до інших об'єднань;

- прийняття рішень про створення засобів масової інформації;
- винесення рішень щодо притягнення до майнової відповідальності посадових осіб Фонду;
- затвердження правил процедури та інших внутрішніх документів Фонду, визначення його організаційної структури;
- затвердження річних підсумків діяльності Фонду.

До компетенції Комітету Фонду відносяться всі питання щодо діяльності Фонду, крім тих, які, згідно зі статутом, належать до компетенції вищого органу управління Фонду.

Комітет Фонду проводить свої засідання раз у півріччя, а позачергові – за потребою.

Роботою комітету керує Голова комітету. Рішення Комітету Фонду приймаються простою більшістю голосів. Голова комітету, його заступники та секретар обираються на засіданні Комітету Фонду.

Голова комітету без доручення представляє і захищає інтереси Фонду в державних органах, установах та організаціях.

Голова комітету приймає та звільняє працівників Фонду, видає накази про заохочення і притягнення до матеріальної, дисциплінарної відповідальності, здійснює інші функції, виходячи зі статутної діяльності Фонду.

До обов'язків секретаря Комітету Фонду входить: ведення документації Фонду (протоколи засідань Комітету, нарад, розширених засідань тощо); підготовка документів до вручення премій та пам'ятних відзнак Фонду (настільна пам'ятна медаль і нагрудна пам'ятна медаль).

Джерелами формування майна та коштів Фонду є:

- внески Засновника та інших благодійників;
- благодійні внески і пожертвування, що мають цільовий характер (благодійні гранти), надані фізичними і юридичними особами в грошовій та натуральній формі;
- надходження від проведення кампаній зі збору благодійних пожертвувань, благодійних масових заходів, благодійних лотерей і благодійних аукціонів з реалізації майна та пожертвувань, які надійшли від благодійників;
- доходи від депозитних вкладів та від цінних паперів;
- пожертвування закордонних благодійників та благодійних організацій;
- інші надходження, не заборонені чинним законодавством.

З рахунку Фонду гроші не знімаються ніким (ні членами Комітету, ні родичами). Ці кошти, а також інші, що надійшли на рахунок Фонду, є недоторканим вкладом і зараховуються на його рахунок (депозит). Рахунок тільки поповнюється. На премії та інші видатки витрачаються лише нараховані відсотки від загальної суми, що перебуває на рахунку.

Сума, яка є на рахунку, не повинна зменшуватися при виплаті премії імені професора Миколи Івановича Бушина.

Кошти виплачуються переможцеві установою банку за наявності відповідних документів від Комітету Фонду щодо присудження премії імені професора Миколи Івановича Бушина.

Оскільки Фонд існує лише на добродійні пожертвування, він звільняється від сплати податків та інших платежів до бюджету і спеціальних фондів у встановленому законом порядку.

Фонд набуває право власності на кошти та інше майно, передане йому Засновниками або державою, фізичними і юридичними особами України та іноземних країн, а також на майно, придбане за рахунок власних коштів чи на інших підставах, не заборонених чинним законодавством.

Фонд може здійснювати будь-які угоди відносно майна, яке перебуває в його власності чи на іншому майновому праві, якщо це не суперечить законодавству, статуту Фонду.

Джерелом формування майна і коштів благодійного фонду не можуть бути кредити. Майно та кошти благодійного фонду не можуть бути предметом застави.

Майно Фонду може використовуватися виключно за цільовим призначенням, тобто відповідно до цілей Фонду, визначених Статутом. Фонд не має права витратити свої кошти та/або використовувати майно для підтримки політичних партій (рухів, кампаній тощо).

Фонд має право на майно і кошти, придбані в результаті господарської та іншої комерційної діяльності створених Фондом госпрозрахункових підрозділів, організацій, підприємств.

Кошти і майно Фонду використовуються для реалізації цілей та завдань, передбачених статутом.

Фонд, створені ним підрозділи, підприємства та організації ведуть оперативний бухгалтерський і статистичний облік та звітність, реєструються в органах державної податкової адміністрації та вносять до бюджету платежі в порядку і розмірах, передбачених законодавством.

Фонд періодично, не рідше одного разу в рік, оприлюднює повні звіти про джерела залучення коштів (майна) для здійснення благодійної діяльності та про напрями їх використання, а також про надання таких звітів будь-якому благодійникові такої благодійної організації за запитом останнього.

Фонд здійснює господарську діяльність, спрямовану на виконання його статутних цілей та завдань.

Фонд самостійно керується в питаннях прийняття господарських рішень, використання власних фінансових і матеріальних ресурсів відповідно до вимог законодавства.

Фонд обліковує на окремих банківських рахунках кошти для господарської та благодійної діяльності як у національній, так і в іноземній валюті.

Фінансова діяльність Фонду спрямована на благодійництво, не розглядається як підприємницька або інша прибуткова діяльність.

Надходження Фонду від фінансової діяльності спрямовуються виключно на благодійництво і забезпечення господарської діяльності в розмірах і порядку, передбачених Законом України «Про благодійництво та благодійні організації».

Благодійність не залежить від політичної ситуації, матеріальних статків чи соціального статусу. Благодійність – не обов’язок. Благодійність – це стан душі [5; 7; 16].

Вивчення діяльності Благодійного фонду «Історична спадщина» має суттєве значення для пропагування кращих патріотичних традицій меценатства і суспільно-благодійної практики серед сучасних українських філантропів.

Члени Благодійного фонду «Історична спадщина» переконані: благодійність – це поклик душі та веління серця. Благодійність має бути щиро усвідомленою справою, яка завжди потребує насамперед ініціативності, а вже потім фінансів. Для одних це невід’ємна частина віри, для інших – природна потреба. Та в усіх випадках благодійність – це пожертвування, найбільший вияв гуманності, стан душі, а не популізм.

Список використаних джерел

1. Бушин М. Роздуми на полях власної долі / М. Бушин. – Черкаси, 2004. – 278 с.
2. Бушин М. Україна – Моя Батьківщина / М. Бушин. – Черкаси, 2003. – 295 с.
3. Закон України «Про благодійництво та благодійні організації» від 7 березня 2002 р. № 91-III. – К., 2002.
4. Закон України «Про об’єднання громадян» від 16 червня 1992 р. № 60-XII. – К., 1992.
5. Земляна-Невмита Ю. З любов’ю до людей. Фонд професора Бушина підтримує краєзнавців та юних істориків // Акцент. – 2009. – № 14.
6. Конституція України: чинне законодавство зі змінами та доповненнями станом на 1 серпня 2008 р. – К., 2008.
7. Крамар М. Ваш шанс, юні історики // Земля Черкаська. – 2007. – № 47.
8. Крамар М. Іменем пам’яті // Земля Черкаська. – 2008. – № 1.
9. Крамар М. Кроки за горизонт // Земля Черкаська. – 2008. – № 11.
10. Микола Бушин: від серця до серця / Редактор-координатор Т. Чубіна. – Донецьк, 2008.
11. Положення про премію імені професора Миколи Івановича Бушина. – Черкаси, 2007.
12. Рядовий генерал історії. Колективний портрет професора Миколи Бушина у свідченнях сучасників і документальних світлинах / Редактор-координатор Т. Чубіна. – Донецьк, 2008.
13. Січкарь О. Нетлінна спадщина: обласний краєзнавчий музей – цьогорічний лауреат премії благодійного фонду імені професора Миколи Бушина // Земля Черкаська. – 2009. – № 12.
14. Статут Благодійного фонду імені професора Миколи Івановича Бушина «Історична спадщина». – Черкаси, 2005.

15. Лазуренко В. Терези долі і науки. Микола Іванович Бушин: Вчитель, Наставник, Людина. – Черкаси, 2004. – 256 с.
16. Хльобас С. Фонд професора Бушина підтримує місцевих краєзнавців та юних істориків // Нова доба. – 2009. – № 23.
17. Чубіна Т. Людина віддана справі свого життя (до 75-річчя професора Миколи Бушина) // Гілея : Науковий вісник : Збірник наукових праць. – К., 2013. – Вип. 71. – С. 254–258.

References

1. Bushyn M. Rozdumy na polyach vlasnoi doli. – Cherkasy, 2004. – 278 s.
2. Bushyn M. Ukraina – Moya Bat'kivshchyna. – Cherkasy, 2003. – 295 s.
3. Zakon Ukrainy «Pro blagodijnytstvo ta blagodijni organizatsii» vid 7 berznya 2002 r. № 91-III. – K., 2002.
4. Zakon Ukrainy «Pro ob'yednannya gromadyan» vid 16 chervnya 1992 r. № 60-XII. – K., 1992.
5. Zemlyana-Nevmyta Yu. Z lyubov'yu do lyudej. Fond profesora Bushyna pidtrymuje krayeznavtsiv ta yunych istorykiv // Aktsent. – 2009. – № 14.
6. Konstytutsia Ukrainy: chynne zakonodavstvo zi zminamy ta dopovnennyamy stanom na 1 serpnia 2008 r. – K., 2008.
7. Kramar M. Vash shans, yuni istoryky // Zemlya Cherkas'ka. – 2007. – № 47.
8. Kramar M. Imenem pam'yati // Zemlya Cherkas'ka. – 2008. – № 1.
9. Kramar M. Kroky za goryzont // Zemlya Cherkas'ka. – 2008. – № 11.
10. Mykola Bushyn: vid sertsya do sertsya / Redaktor-koordinator T. Chubina. – Donets'k, 2008.
11. Polozhennya pro premiyu imeni profesora Mykoly Ivanovycha Bushyna – Cherkasy, 2007.
12. Ryadovyj general istorii. Kolektyvnyj portret profesora Mykoly Bushyna u svidchennyah suchasnykiv i dokumental'nyh svitlynah / Redaktor-koordinator T. Chubina. – Donets'k, 2008.
13. Sichkar O. Netlinna spadshchyna: Oblasnyj krayeznavchyl muzej – tsyogorichnyj laureat premii blagodijnogo fondu imeni profesora Mykoly Bushyna // Zemlya Cherkas'ka. – 2009. – № 12.
14. Statut Blagodijnogo fondu imeni profesora Mykoly Ivanovycha Bushyna «Istorychna spadshchyna». – Cherkasy, 2005.
15. Lazurenko V. Terezy doli i nauky. Mykola Ivanovych Bushyn: Vchytel', Nastavnyk, Lyudyna. – Cherkasy, 2004. – 256 s.
16. Khlyobas S. Fond profesora Bushyna pidtrymuje mistsevyh krayeznavtsiv ta yunych istorykiv // Nova doba. – 2009. – № 23.
17. Chubina T. Lyudyna viddana spravi svogo zhyttya (do 75-ricchya profesora Mykoly Bushyna) // «Gileya: naukovyj visnyk»: Zbirnyk naukovykh prats'. – K., 2013. – Vypusk 71. – S. 254–258.

Стаття надійшла до редакції 30.10.2013 р.

Т.Д. Чубина

Формы и перспективы деятельности Благотворительного фонда имени Николая Бушина «Историческое наследие» в контексте отечественных традиций меценатства

Данная статья посвящена деятельности Благотворительного фонда имени профессора Николая Ивановича Бушина «Историческое наследие», созданного в 2005 году в Черкасской области. Целью Фонда является объединение усилий историков Украины в содействии формированию демократического правового государства, повышению роли и авторитета исторического наследия в обществе и государстве, в содействии развитию исторической деятельности, защите и поддержке ученых-историков, распространении традиций украинской истории, содействии развитию и углублению международных связей историков.

Ключевые слова: благотворительность, фонд, история, премия, поддержка, ученый.

T. Chubina

Form and the future performance of the Charity fund "Historical Heritage" of Mykola Bushyn in the context of national traditions of patronage

This article is devoted to the activities of the Charity fund «The Historical Heritage» of professor Mykola Ivanovych Bushyn, established in 2005 in Cherkasy (Ukraine). The purpose of the fund is to unite the efforts of historians of Ukraine in promoting the formation of democratic law state, enhancing the role and authority of the historical society and business in the state, promoting the historical activity, protection and support of the scientists-historians, spreading the traditional Ukrainian historical matters, promoting and strengthening international relations of historians.

The issue of charity in Ukraine was a long time suppressed and the charity itself was considered biased and prejudiced. But recently the history of charity movement has been attracting an increasing attention of historians because charity is an important aspect of social life and relations between the state and the community.

Key words: charity, fund, history, awards, support, scientist.